

1342

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 22 września 1951 r.

w sprawie przekazania przez Zjednoczenie Wytwórni Surowic i Szczepionek Biura Sprzedaży Surowic i Szczepionek przedsiębiorstwu państwowemu Centrala Handlowa Farmaceutyczna „Centrofarm”.

Na podstawie § 3 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części między państwowymi jednostkami gospodarczymi (Monitor Polski Nr A-47, poz. 532) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zjednoczenie Wytwórni Surowic i Szczepionek przekazuje, a przedsiębiorstwo państwowe Centrala Handlowa Farmaceutyczna „Centrofarm” przejmuje z dniem 31 grudnia 1951 r. Biuro Sprzedaży Surowic i Szczepionek.

§ 2. Przekazanie nastąpi w trybie i na warunkach przewidzianych w §§ 4 i 5 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1950 r. (Monitor Polski Nr A-47, poz. 532).

§ 3. Koszty związane z przekazaniem ponosi przedsiębiorstwo państwowe Centrala Handlowa Farmaceutyczna „Centrofarm”.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski

1343

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 25 września 1951 r.

w sprawie dyscypliny w zakresie działalności inwestycyjnej.

Na podstawie § 16 uchwały Nr 27 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie dyscypliny w zakresie działalności inwestycyjnej, objętej planami inwestycyjnymi, poczynawszy od planu inwestycyjnego na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-8, poz. 124) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszystkie jednostki organizacyjne służb inwestycyjnych objęte planem centralnym i podległe Ministrowi Zdrowia jak również wydziały zdrowia prezydiów rad narodowych objęte planami terenowymi zobowiązane są ściśle stosować zasady dyscypliny rzeczowej i finansowej realizacji planów inwestycyjnych, a w szczególności zasady zawarte w uchwale Nr 27 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie dyscypliny w zakresie działalności inwestycyjnej, objętej planami inwestycyjnymi poczynawszy od planu inwestycyjnego na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-8, poz. 124), zwanej w dalszym ciągu „uchwałą”, i instrukcji Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1951 r. w sprawie finansowania i bankowej kontroli inwestycji objętych planem inwestycyjnym na rok 1951 wraz z późniejszymi zmianami oraz w niniejszym zarządzeniu.

§ 2. Naruszenie zasad dyscypliny inwestycyjnej stanowi w szczególności:

- 1) angażowanie środków inwestycyjnych na roboty, usługi lub dostawy niezgodne z programem rzeczowym planu inwestycyjnego lub ponad limit finansowy właściwego składowa tytułu, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 3 uchwały;
- 2) zlecenie wykonania dokumentacji technicznej bez zatwierdzonego założenia projektu;
- 3) dokonywanie zamówień z terminem dostaw późniejszym niż przewidziany w harmonogramie wykonania inwestycji;
- 4) dokonywanie zamówień bez określenia ceny dostaw na zasadzie cennika lub cen opartych na wstępnej kalkulacji, a gdy chodzi o dobra z importu — na warunkach innych niż ogólne warunki dostaw towarów z importu;
- 5) rozpoczynanie robót, prowadzonych systemem gospodarczym, przed otwarciem wypłat, bez umowy

lub bez zlecenia wewnętrznego udzielonego na piśmie, bez wyceny na podstawie stosowanych kosztorysów albo bez stwierdzenia głównego (starszego) księgowego, że zlecenie mieści się w ramach limitów finansowych inwestora;

- 6) wykonywanie robót prowadzonych systemem gospodarczym w rozmiarach przekraczających program rzeczowy lub limit finansowy wskazany w otwarciu wypłat;
- 7) zaniedbanie ograniczenia rzeczowego zakresu planowanej inwestycji w przypadkach niemożności uzyskania środków dodatkowych na jej sfinansowanie;
- 8) zaniedbanie obowiązku zawiadomienia inwestorów nadrzędnych o przewidzianym niewykorzystaniu środków inwestycyjnych;
- 9) zaniedbanie obowiązku bieżącego przysyłania do banku finansującego odpisów wszelkich umów, zleceń i zamówień (w tym i dodatkowych), podlegających zapłacie ze środków inwestycyjnych;
- 10) nieterminowe przedkładanie bankowi finansującemu dokumentacji prawnej i technicznej, dokumentów ustalających wysokość zadań oszczędnościowych oraz dokumentów stwierdzających wykonanie tych zadań w etapie projektowania;
- 11) używanie zaliczek ze środków inwestycyjnych niezgodnie z celem, na który zostały wypłacone, oraz nieterminowe ich rozliczanie;
- 12) zaniedbanie obowiązku terminowego sprawdzenia faktur (rachunków) przedłożonych do zapłaty i dopuszczanie do zastępczego dysponowania środkami inwestycyjnymi przez bank;
- 13) zaniedbanie obowiązku terminowego sprawdzenia rachunków przejściowych;
- 14) zaniedbanie obowiązków w zakresie sprawozdawczości inwestycyjnej, a w tym zaniedbanie ścisłego przestrzegania terminów sprawozdawczości;
- 15) zaniedbanie obowiązku dostarczania wykonawcy dokumentacji technicznej w terminach przewidzianych umową;
- 16) zaniedbanie innych obowiązków wynikających z przepisów szczególnych.

§ 3. W przypadku stwierdzenia naruszenia dyscypliny inwestycyjnej decyzję o zastosowaniu sankcji podejmuje kierownictwo danej jednostki inwestycyjnej lub wykonawczej zgodnie z przepisami § 13 uchwały:

- 1) w stosunku do pracowników w jednostkach objętych planami terenowymi na szczeblu:
 - a) inwestora głównego — prezydium powiatowej rady narodowej,
 - b) inwestora naczelnego — prezydium wojewódzkiej rady narodowej;
- 2) w stosunku do pracowników w jednostkach objętych planami centralnymi:
 - a) w akademiach medycznych — dyrektorzy administracyjni,
 - b) w stosunku do pracowników aparatu centralnego — Minister Zdrowia.

§ 4. Decyzja powinna być wydana w ciągu 7 dni od daty stwierdzenia faktu naruszenia dyscypliny inwestycyjnej.

§ 5. Przy stosowaniu sankcji przewidzianych w § 12 ust. 1 uchwały kierownictwo jednostki inwestycyjnej powinno się kierować stopniem winy pracownika odpowiedzialnego za złamanie dyscypliny inwestycyjnej.

§ 6. Decyzje powinny zawierać uzasadnienie, ustalające dokładnie podstawę decyzji faktyczną i prawną ze wskazaniem dowodów, na których się oparto, i okoliczności wziętych pod uwagę przy wyborze sankcji. Przed nałożeniem sankcji należy dać obwinionemu pracownikowi możliwość złożenia wyjaśnień.

§ 7. Odpis decyzji z uzasadnieniem doręcza się za pokwitowaniem obwinionemu pracownikowi z pouczeniem o przysługującym mu prawie odwołania się do władzy nadrzędnej w terminie 7-dniowym od dnia doręczenia odpisu decyzji.

§ 8. 1. Odpisy decyzji z uzasadnieniem przesyłają kierownictwa jednostek inwestycyjnych, określone w § 3 pkt 1 lit. b) i pkt 2 lit. a), Ministerstwu Zdrowia (Departament Planowania), a kierownictwa jednostek inwestycyjnych, określone w § 3 pkt 1 lit. a) — prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Władze, określone w ust. 1, mogą zmienić decyzję kierownictwa jednostki inwestycyjnej.

3. Decyzje wydane przez Ministra Zdrowia, decyzje wydane w II instancji oraz decyzje, od których nie złożono w terminie odwołania, są ostateczne.

§ 9. Wykonanie decyzji orzekających sankcje przewidziane w § 12 ust. 1 lit. c) i d) uchwały może nastąpić dopiero po zatwierdzeniu decyzji przez władzę nadrzędną określoną w § 8.

§ 10. Kierownictwo jednostki inwestycyjnej, występujące z wnioskiem o wszczęcie postępowania karnego w przypadkach określonych w § 12 ust. 2 uchwały, obowiązane jest powiadomić o tym władzę nadrzędną (§ 8).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 25 września 1951 r.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski

1344

ZARZĄDZENIE NACZELNEGO DYREKTORA GŁÓWNEGO URZĘDU KONTROLI PRASY, PUBLIKACJI I WIDOWISK

z dnia 15 listopada 1951 r.

o pozbawieniu debitu komunikacyjnego.

Na podstawie § 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 maja 1949 r. w sprawie organizacji i właściwości Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk oraz urzędów podległych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 241) pozbawiam debitu i zakazuję rozpowszechniania następujących czasopism:

- 1) „Revue“, wychodzącego w języku niemieckim w München, Niemcy Zach.,
- 2) „Glauben und Leben“, wychodzącego w języku niemieckim w Mainz, Niemcy Zach.,
- 3) „Der Sonntag“, wychodzącego w języku niemieckim w Limburgu, Niemcy Zach.,
- 4) „Heinrichsblatt“, wychodzącego w języku niemieckim w Bambergu, Niemcy Zach.,

- 5) „Würzburger Katholisches Sonntagsblatt“, wychodzącego w języku niemieckim w Würzburgu, Niemcy Zach.,
- 6) „Benediktus Bare“, wychodzącego w języku niemieckim w Salzburgu, Austria,
- 7) „Liboriusblatt“ wraz z dodatkiem „Der Kinderfreund“, wychodzącego w języku niemieckim w Niemczech Zach.,
- 8) „Mecanique Populaire“, wychodzącego w języku francuskim w Paryżu, Francja,
- 9) „Collier's“, wychodzącego w języku angielskim w Waszyngtonie, Stany Zjedn. A. P.

Naczelnny Dyrektor Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk: p. o. M. Mikołajczyk

1345

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH ODZNAKĄ „RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1949 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Racjonalizatora Produkcji” oraz odznaki i dyplomu „Zasłużonego Racjonalizatora Produkcji” (Monitor Polski Nr A-46, poz. 625) następujące osoby zostały wyróżnione w dniu 1 maja 1951 r. odznaką

„RACJONALIZATORA PRODUKCJI”

przez Naczelną Dyрекję Centrali Odpadków i Produktów Poubojowych „Bacutil”:

Wesołowski Edward.

przez Naczelną Dyрекję Centrali Rybnej:

Miara Jan, Pawlików Michał, Łusk Jan, Zajac Wacław.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48
Administracja: Administracja Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.